

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 144/2023
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца „Веслачки савез Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Александар Р. Нинковић, адвокат из ..., против туженог „Јахт клуб Адмирал“ из Београда, чији је пуномоћник Ксенија Булатовић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Другог основног суда у Београду, у седници већа одржаној 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници стварно и месно **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Други основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Другом основном суду у Београду против туженог ради стицања без основа којом је захтевао повраћаја новчаних средстава исплаћених туженом по основу правно неважећих рачуна које је му је тужени испоставио. Сматрајући да је тужени правно лице које је пружало одређене услуге тужиоцу за новчану накнаду а у циљу стицања добити и да се стога ради о привредној делатности чији је циљ стицање добити због чега се тужени има сматрати привредним субјектом, Други основни суд у Београду се решењем П 3209/22 од 16.01.2023. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења предмет доставио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио надлежност већ је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности сматрајући да се ради о правном односу два правна лица који не проистиче из њихових привредне делатности и да је стога за поступање надлежан Други основни суд у Београду који му је предмет уступио.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 22. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овој парници надлежан Други основни суд у Београду.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних

привредних субјеката, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и други правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Из наведене законске одредбе произилази да привредни судови суде у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката без обзира на правну природу спора што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да буде испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредног суда неопходно је да се испуни и објективни критеријум односно да се ради о спору између ових лица насталом у обављању привредне делатности. То даље значи да је у споровима у коме су обе странке друга правна лица за суђење стварно надлежан суд опште надлежности без обзира на правну природу спора.

У конкретној парници ради се о спору између два правна лица због чега није испуњен субјективни критеријум за надлежност привредног суда јер се не ради о спору између привредних субјеката.

По оцени Врховног касационог суда није испуњен ни објективни критеријум јер спор није произашао из привредне делатности парничних странака. Наиме из чињенице да тужени пружа услуге трећим лицима и тиме остварује добит не може се закључити да је тужени привредни субјект обзиром да, како произилази из стања у списима, нема регистровану привредну делатност, због чега се не може уподобити привредним субјектима у смислу члана 2. Закона о привредним друштвима и члана 37. Закона о удружењима.

С обзиром да нису испуњени ни субјективни ни објективни критеријуми за надлежност привредног суда прописани чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, то је за суђење у овој парници надлежан основни суд односно Други основни суду Београду због чега је применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић